

[Ministeren for skatter og afgifter]

kan derfor ikke angive præcist, hvor store driftsomkostninger der skal være tale om, for at de ligger væsentligt ud over, hvad der er sædvanligt i lønmodtagerforhold.

Driftsomkostningernes størrelse er kun et af de forhold, der skal vurderes, når det skal afgøres, om en A-skatteyder kan anvende virksomhedsordningen.

Det må understreges, at det er undtagelsen, at A-skatteydere kan anvende virksomhedsordningen.

Ud over, hvad jeg nævnte i besvarelsen af spørgsmål S 302, kan jeg tilføje, at indkomst, der forudsætter, at en skattepligtig stiller håndværktøj og andre mindre driftsmidler eller bil til rådighed, ikke i sig selv berettiger til at anvende virksomhedsordningen. Det forhold, at en skattepligtig selv afholder udgifter til transport, fortæring og overnatning, er heller ikke i sig selv nok til, at virksomhedsordningen kan anvendes. Dette gælder, uanset hvor store disse rejseudgifter er. Skattepligtige, der antager lønnet medhjælp, vil heller ikke under alle omstændigheder kunne anvende virksomhedsordningen. Det gælder f.eks. ikke, hvis den lønnede medhjælp er af begrænset omfang.

Jeg kan i øvrigt henvise til afsnit D i Skatteministerens cirkulære af 9. december 1986 om virksomhedsskatteoven.

Spm. nr. S 762

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (2/3 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren sørge for, at Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde igen kan udsende den landsdækkende lydavis to gange om ugen?«

Begrundelse

Spørgeren har erfaret ved besøg på SBTB samt fra anden side (et læserbrev i Politiken den 17. februar 1987), at SBTB har set sig nødsaget til fra den 1. februar 1987 kun at udsende den landsdækkende lydavis med 2 kassetter en gang om ugen mod hidtil 2 kassetter 2 gange om ugen.

Spørgeren betragter det som en meget alvorlig indskrænkning af blindes og svagsynedes muligheder for adgang til information, når udsendelsen af lydavisen halveres.

Dagbladsmedier danner for os alle mere eller mindre baggrund for den verden, der omgiver os, og for blinde og svagsynede er det ofte den baggrundsviden, der gør det muligt at forstå korte nyheder modtaget fra andre medier.

Spørgeren mener, at vi er forpligtet til at mindske og forhindre, hvor vi kan, de minuser, et handicap giver det enkelte menneske, samt at give handicappede kompensati-on for deres handicap, i dette tilfælde altså det hidtidige tilbud fra SBTB.

Svar (11/3 87):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

I svar til Folketingets finansudvalg af 7. oktober 1986 og til Folketingets socialudvalg af 17. december 1986 har jeg over for Folketinget redegjort for institutionens bevillingsmæssige situation i 1987.

Statens Bibliotek og Trykkeri for Blindes bevillingsramme er herefter blevet forhøjet med 1 mill. kr. ved finansministerens afsluttende ændringsforslag til finanslov 1987. Denne forhøjelse, hvorved nogle planlagte aktivitetsnedskæringer blev forhindret, var ikke tilstrækkelig til, at man kunne undgå nedskæringen af Landslydavisen pr. 1. februar 1987. Besparelsen beløber sig til godt 500.000 kr. om året.

Jeg deler fuldt ud de synspunkter, der er anført i begrundelsen for spørgsmålet, og har bekymret fulgt med i den seneste udvikling omkring den landsdækkende lydavis. Jeg kan oplyse, at jeg i øjeblikket overvejer, om der skulle være mulighed for at genoptage udsendelsen af Landslydavisen 2 gange om ugen.

Samtidig har jeg intensiveret en allerede igangsat undersøgelse af andre muligheder for formidling af dagbladsstof til blinde.

Den svenske forsøgsordning, som er beskrevet i et svar til Folketingets kulturudvalg af 26. maj 1986, påkalder sig i denne forbindelse særlig interesse. Ordningen går i kort-hed ud på, at lydavisen sendes om natten over radioens FM-sender til blinde brugere og så ved hjælp af et særligt modtagerudstyr kan aflyttes den næste dags morgen.

En sådan ordning ville efter min mening være et tidssvarende alternativ til den nuværende båndkopierede og postomdelte Lands-